

จุด پای

มติชน

วิภาค จัปพรรณ

วิพากษ์ “พลังธรรม” ต่อการยึดมั่น ถือนั่นตนเอง และกลยุทธ์ “ค้ากำไร” ในยุทธการชักเข้า ชักออก

การตัดสินใจของพรรคพลังธรรมอย่างไรที่สามารถดูมองได้ว่าเป็นการตัดสินใจในลักษณะของการ “ค้ากำไร” เกิดความในทางการเมือง

นั่นก็คือ การตัดสินใจในลักษณะแห่ง “กัก” นั่นก็คือ การตัดสินใจให้รัฐมนตรีของพรรค 5 คน ลาออกจากตำแหน่งโดยมิให้ “ถอน” ตัว ออกจากการร่วมรัฐบาล

เป็นการดำเนินการขั้นที่ 2 ของพรรคพลังธรรม

โดยที่ขั้นที่ 1 ของพรรคพลังธรรมก็คือ การมีมติ “งดออกเสียง” ในกรณีของ นายสุชาติ คัมเจริญ จากนั้นก็ถามมาด้วยขั้นที่ 2 คือการยื่นใบลาออกของ 5 รัฐมนตรีแห่งพรรคพลังธรรม

เป็นการยื่นใบลาออกพร้อมกันมีเงื่อนไขชัดเจนกับ นายบรรหาร ศิลปอาชา ว่าจักต้องไม่แต่งตั้งบุคคลที่ประชาชนไม่ต้องการเข้าดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรี

พร้อมกันนั้น ก็กำหนดมาตรการขั้นที่ 3 เอาไว้ 2 แนวทางเลือก กล่าวคือ

แนวทางหนึ่ง หาก นายบรรหาร ศิลปอาชา ยังดึงดันจะนำเอาบุคคลที่พรรคพลังธรรมประเมินว่าประชาชนไม่ต้องการให้ดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรี พรรคพลังธรรมก็พร้อมจะถอนตัว

อีกแนวทางหนึ่ง หาก นายบรรหาร ศิลปอาชา ยินยอมตามข้อเสนอที่พร้อมจะร่วมรัฐบาล

มติ แม้ว่าทำทีในขั้นตอนที่ 1 และขั้นตอนที่ 2 ของพรรคพลังธรรมทำท่าว่าจะเป็นจุดแข็ง แต่ในจุดแข็งนี้ก็มีจุดอ่อนเกิดขึ้น

เป็นจุดอ่อนที่เกิดขึ้นในท่ามกลางการเคลื่อนไหว

ประการหนึ่งก็คือ ข้อเสนอในขั้นตอนที่ 2 ของพรรคพลังธรรมแม้ดูเหมือนว่าจะคือสเอาตรงไปซึ่ง นายบรรหาร ศิลปอาชา แต่ก็มิอาจเป็น “ความลับ” ได้อย่างชนิดที่รอชเปอร์เซ็นต์

น่าเชื่อว่า ทางฝ่าย “กลุ่มเทิดไท” และ “กลุ่ม 16” ก็รับทราบเรื่องนี้เหมือนกัน

อย่าแปลกใจ ถ้าหากการชิงเป็นฝ่ายกระทำของ “กลุ่มเทิดไท” และ “กลุ่ม 16” โดยการลาออกของ นายชัชชาติ สิทธิพันธุ์, นายอนุสรณ์ วัฒธรรม และ นายสุชาติ คัมเจริญ, นายเนวิน ชิดชอบ ว่าที่ ร.ต.ไพโรจน์ สุวรรณฉวี

ได้มีผลอย่างสำคัญทำให้การประกาศกลางสายในของ พ.ศ.ทักษิณ ชินวัตร เมื่อคืนวันที่ 24 พฤษภาคม ณ อานพระบรมรูปทรงม้า กว่ยลงไปถนัดใจ และกลายเป็นชนวนให้ “3 เกล็ดหัวแข็ง” ทางการเมืองในรัฐบาลเปิดเกมรุกอย่างร้อนแรง

ความร้อนแรงทางการเมืองที่เข้มข้นอย่างยิ่ง ทำให้การลาออกของ 5 รัฐมนตรีพรรคพลังธรรม กลายเป็นเรื่องตลก เมื่อเป็นการลาออกที่ “พร้อม” จะหวนกลับมาเข้ารับตำแหน่งเดิมอีกครั้ง

จุดอ่อนอีกประการหนึ่งในท่ามกลางจุดแข็งที่มีลักษณะชั่วคราวก็คือ พรรคพลังธรรมมีความมั่นใจในความเป็พรรคที่มีภาพลักษณ์ “คุณภาพ คู่คุณธรรม” ของคนมากจนเกินจริง

คุณภาพและคุณธรรมเป็นเรื่องดี เป็นจุดเด่นและเป็นจุดแข็งยิ่งในทางการเมือง แต่การยึดมั่นถือนั่นจนกระทั่งถือว่าตนเองเป็น “ผู้ผูกขาด” ทั้งคุณภาพและคุณธรรมแต่เพียงพรรคเดียวมากเกินไป กลับจะกลายเป็นอันตราขาย เป็นอันตราขายจากความยึดมั่นถือนั่น จนในที่สุด ก็

มองไม่เห็น “หัว” คนอื่น พรรคอื่น ลักษณะ “สุดเหวี่ยง” ในทางความคิดเป็นอันตราขายอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะ “สุดเหวี่ยง” ในทางศาสนา หรือ “สุดเหวี่ยง” ในทางการเมืองก็ตาม

จากพื้นฐานความเชื่อมั่นในเช่นนี้เองทำให้พรรคพลังธรรมเกิดความโหมเหวี่ยง

เป็นความโหมเหวี่ยงอันถือได้ว่าเป็นจุดอ่อนประการที่สอง นั่นก็คือ ความโหมเหวี่ยงที่จะดำเนินกลยุทธ์ทางการเมืองในลักษณะ “ค้ากำไร” เกิดความ

ท ารหนึ่ง พรรคพลังธรรม “งดออกเสียง” ในกรณีของ นายสุชาติ คัมเจริญ

แต่อีกทางหนึ่ง พรรคพลังธรรมกลับลงมติให้ความไว้วางใจต่อ นายบรรหาร ศิลปอาชา, นายสุชีพ หาญสวัสดิ์ และ นายเนวิน ชิดชอบ ทั้งๆ ที่ทั้ง 3 คนนี้ ยังไม่ผ่านกระบวนการลงมติครบ 156 ของรัฐธรรมนูญอย่างครบถ้วน

ทางหนึ่ง พรรคพลังธรรมให้รัฐมนตรีของพรรค 5 คน ลาออก มติให้พรรคพลังธรรมได้รับการไชโยให้ร้องอย่างกึกกัก

แต่อีกทางหนึ่ง พรรคพลังธรรมก็แสดงความพร้อมที่จะหวนกลับมาเข้าร่วมรัฐบาลอีก

เมื่อประมวลเอาการแสดงความไว้วางใจรัฐมนตรี 3 คน ที่มีได้มีการอภิปรายทั่วไป ประสานเข้ากับความพร้อมที่จะเข้าไปทำหน้าที่ในรัฐบาลทั้งๆ ที่พรรคพลังธรรมมีความอึดอัดอย่างยิ่ง

คนจึงมองว่า พรรคพลังธรรมกำลังจะ “ค้ากำไร” เกิดความ

เป็นการดำเนินกลยุทธ์ในลักษณะเอาแต่ได้ บนพื้นฐานของการประเมินตนเองสูงเกินจริง